

Wanad targad aga taati
Dhwerdamas orjama.

Aasta astub aasta jälgil,
Põlved wauwad põrmu.
Määratu müürid litsuwad mäge,
Tornid, tempel tema turja.
Tugew tammik saand tuletufiks,
Taara koda kufund koku,
Taara teenistus tarretand,
Ja aseme kohta asutud
Ue usu uhke hoone,
Alma ilus ehitud
Ube ainsa Jumalale,
Poeale, kes piinatud,
Puhta plüha Waimule.

Aasta astub aasta jälgil,
Põlved wauwad põrmu.
Mägi alasti, hooneta,
Tempel tühi ja tüfiline,
Org kole ja kurblik.

Pragused müürid pajatawad
Wana wäge ja wõimu;

Riwiwaremed fiitwad
Endist ilu ja õane —
Wesi aga woolab wiisakalt,
Ei tunne sillade tuge.
Sogedast' sai sõditad,
Walitsused wahetatud,
Linna uhkus hukatud,
Linna rikus riisutud,
Kodanikud kooletatud;
Ja mis mõel ei mahalõõnud,
Katl ja nälg neid kuetutas,
Ja mis sõda saisma jätis,
Hooletus weel otsatas.

Aastad sõudsid, aastad jõudsid,

Rõudsid, sõudsid meieni.
Prüe künkast tergitawad
Kodad ennast kõrgelte,
Uhed hooned otsati,
Kirikud ja kellatornid;
Kestel aga üle keigi
Läigib kaunis koolikoda,
Kus sees tarkust kuulutakse,
Tartust taganduatakse;
Kus seest seletust ja selgust
Laiali saab lahutud,
Rahwa hulka jagatud. —

Taarast Tartu nimi tõustis
Ebausku hulka aeal,
Pimeduse pikil päiwil;
Tarkus aga meie põlwil
Tartud jälle tuhast tõmbas,
Tartu nime toimetas.

(Wühajarw.)

Maarahwa isamaa.

Rogugem, wennad, koku,
Hüiagem heledast' healt,